

Reviews cd Joy Of a Toy – Eric Boeren 4tet

Downbeat, April 2000

The Amsterdam creative music scene continues to enjoy a period of tremendous fecundity, reaping the fruits of seeds sown starting in the 60's, and this bountiful, eminently listenable disc clearly demonstrates as much.

"Joy Of A Toy" is a follow-up on Boeren's 1995 recording "Cross Breeding" (BIMhuis #5), which likewise explored the compositions of Ornette Coleman, intermingled with the cornettist's own Colemanesque concoctions. Where the earlier disc utilized three different ensembles, this time the personnel is stable, or perhaps better to say it stays the same.

I've had a number of opportunities to enthuse over Michael Moore lately. This outing doesn't make me veer from that path: Moore is outstanding, a great front-line collaborator with Boeren (who's got punch to his phrasing and a pleasingly wheathered tone), a powerful interactive group improviser, and at the pinnacle of his instrumental abilities on clarinets and alto sax. The two hornmen have worked together for years in Available Jelly - whose records on Moore's Ramboy label are well worth seeking out - and such deep common experience definitely shows.

Ornette's music in particular requires relaxation, even at times a blissful raggedness (that's one secret of turning freebop tunes like "Free" or "Jayne" and ballads like "Peace" into effective vehicles for collective improvisation - don't be too reverent), which is hard to procure from new partnerships. Moore and Boeren are successful at capturing the core of the Coleman/Cherry quartet sound, even as they recode the music as thoroughly contemporary.

Boeren's own tunes are interdigitated with the Coleman tracks (all pre - "Free Jazz", as well as the Gershwin standard "Embraceable You", which O.C. covered on "This I s Our Music"), and in two cases (tracks 5 and 8), they flow together as medleys. It's easy to hear the Ornette influence in Boeren's bouncy, playful "The Elevation Of Colin Evans", which contains a melodic bass line directly related to Ornette's classic "Peace", which they cover. Rather than conceal the connection, he ran the tracks next to one another, inviting comparison. Daring. Smart.

As in any open-minded ensemble delving into metrical time, the rythm section is absolutely crucial. On "Joy Of A Toy", it's flawless. Han Bennink swings, pings and flings unerringly, with complete command, as usual, and his boisterousness is a catalyst for more energetic freeplay. Wilbert de Joode is equally impressive - his muscular, rough, gut-stringed sound (nice and high in the mix) is unlike anybody else's, and has impeccable time and timing. He works with Bennink in the super Cor Fuhler Trio, too, and they've calibrated outrageous interpersonal radar. Listen to them lock arms on "Written In Red". Joy indeed!

Boeren and his band follow the tribute dictum: Pay homage by making your own music, by making the music your own.

John Corbett

Downbeat, The Hotbox, April 2000

In mixing the early Ornette Coleman quartet with extensions of his own, cornettist Eric Boeren has fashioned a fetching quartet that balances the beauty and silliness of the Coleman genre. Michael Moore is a delight on alto and clarinet, and the rhythm section subtle.

John McDonnough

Ornette's stuff is some of jazz's most playful, and these guys put romping front and center. Boeren's own tunes are pretty damn frolicsome themselves.

Jim Macnie

This Boeren & Ornette show is admirable for its simplicity. It's like revisiting Don Cherry all over again. Boeren's constellation is different: different country, generation, band. The swing's there, but the antic Bennink's there too! Boeren's cornet is taut, and tart, suggesting Cherry's later pocket sound. What "Joy Of A Toy" deftly substitutes is some Texas blues ramblin' and an acute sense of loneliness for a sprightly Euro bounce, sense of humor and a taste of today.

John Ephland

Jazzpodium, March 2000

Cornetist Eric Boeren is a stalwart of the thriving Amsterdam scene, a veteran of such talent-laden ensembles as Available Jelly and Sean Bergin's MOB. On "Joy Of A Toy" he leads a tellar quartet with alto saxophonist/clarinetst Michael Moore, bassist Wilbert de Joode, and drummer Han Bennink in a program

evenly divided between Boeren originals and Ornette Coleman compositions, with a faintly droll version of Gershwin's "Embraceable You" tossed in. Recorded in concert at the end of a tour, the program exemplifies the "New Dutch Swing"'s commingling of conceptual openness and strong jazz fundamentals (albeit with a piquant irreverence for jazz fundamentalism).

Like the early Coleman, Boeren has a knack for building pieces on odd phrases that, buoyed by a sly sense of swing, resolve with an unexpected semi-sweetness, allowing compositions like "A Fuzzphony" to segue seamlessly with chestnuts like "Peace" and the title piece.

As a soloist, he foregoes the wide intervals and offsetting pauses that gave Don Cherry's solos a semblance of teetering on the brink of either disaster or glory; instead Boeren opts for a steadier flow and a more jocular bearing, aided by his use of mutes and exaggerated timbres on "Free".

It is as a bandleader, however, that Boeren really makes strides with this disc. The program is very well paced; his cohorts are given well-designed openings to display the various facets of their work; and Coleman's music is given a fresh assessment. "Joy Of A Toy" goes a step beyond the songbook genre, as Boeren uses Coleman to mirror his strengths and those of his collaborators.

Bill Shoemaker

February 2000; Jazzpodium

Mit der frühen Quartettmusik von Ornette Coleman setzt sich der niederländisch Trompeter Eric Boeren auf "Joy of a Toy" auseinander, seinem neuesten Opus. Die Besetzung des Eric Boeren 4tet mit Trompete, Saxophon, Bass und Drums entspricht der das klassischen Ornette Coleman Quartetts von 1958. Von den zehn (dreizehn! EB) Stücken auf der CD sechs der Feder von Ornette Coleman. Drei (sieben! EB) eigene Kompositionen von Eric Boeren schließen in ihrem Stil an die Musik von Ornette an. Ein alter Standard ("Embraceable You") findet sich auch auf diese Produktion. Vor allem in den Themen gelingt es Eric Boeren durchaus den Sound des berühmten Vorbildes einzufangen. In de Soli beziehungsweise in den kollektiven Improvisationen zeigen sich die Unterschiede. Boeren entwickelt dabei seine eigene kontrapunktischen und motivischen Improvisationstechniken, zum Beispiel die Idee der "mutes with a memory". Er ordnet jeder motivischen Idee einen einzelnen Dämpfer (mute) zu, um sie in ihrem Charakter voneinander abzuheben. So wechselt er auch innerhalb eines Solos häufig den Dämpfer und kann dadurch einzelne Motive besonders prägnant herausarbeiten. Obwohl er also durchaus eigene Konzepten verwirklicht, schließt Eric Boeren an der Musik von Ornette Coleman vor allem in einem bestimmten Punkt an. Einer Art der immanenten Gegensätzlichkeit, nämlich dem nebeneinander Bestehen von scheinbar Widersprüchlichem. So geht Einfachheit einher mit großer Komplexität. Fröhlichkeit und Melancholie liegen dicht beieinander. Diese Dualismus einzufangen ist vielleicht die stärkste Leistung des Eric Boeren 4tet.

Thomas Forkert

"...especially in the heads they succeed in catching the sound of Ornettes famous quartet. Their solos and the collective improvisations show the differences. They develop contrapunctual and motivic improvisations... ...Although they definitely land on their own concept, they still capture the spirit of Ornettes music. Like Ornette Coleman this quartet works with works with all sorts of possible musical contradictions: simplicity is put right next to complexity, happiness is set off against melancholy. To accomplish this dualism is probably the strong point of the Eric Boeren 4tet."

Cadence, February 2000

"Some people still seem to think collective improvising is blowing with no regard to each other or to form. I think of it as creating and analyzing the music at the same time", sais cornettist Eric Boeren in his helpful notes to "Joy of a Toy", a celebartion of the music and inspiration of Ornette Coleman.

Opening with a good live cut from June '97, the March studio date that makes up the balance of the program shows a band even more gratifyingly attuned to eachother. While the instrumentation suggests the Coleman quartet, Boeren's tone is rounder and his technique more proficient than Don Cherry's.

Michael Moore's alto sax is a joy, a purring kitten that rubs itself against your ears and integratiates its way into your pleasure centers. Bennink, master of cymbals that he is, gives a bravura performance throughout. He seems to understand the weight and textural variations of his bandmates' respective sounds, the way white sheets retain the imprint of a body that has rested on them.

De Joode is a monster of a bassist; check out his tone and note placement on the melody of "Peace", or his amazing work behind Moore's squirrely solo on "Forerunner".

"Free" is a fabulous performance that sounds like music for a madly whirling circus; there's another take of it four tunes later that's even more impressive, sounding like the Art Ensemble Of Chicago at their levitational best.

Boeren's own tunes are quite good as well. In his notes, he also mentions how he and Moore share solo space in their repertoire, making the music all the more interesting.

"For Twan" is a beautiful piece, reminiscent of Atlantic-era Coleman balladry like "Just for you". "Written in Red" is open, playful, and a great tune to end with, with some marvelous playing from Moore. Recommended.

Larry Nai

January/February 2000; Coda Magazine

"Joy Of A Toy" is a 1998 "Eric Boeren 4tet" outing, compositions by Boeren and Ornette Coleman, also a lovely reading of the Gershwin's "Embraceable You", a tune Ornette once favoured. Along with Boeren's agile cornet work, this working band boasts the talents of Han Bennink on drums, Wilbert de Joode on bass, and Michael Moore on alto sax and clarinets. Boeren and Moore phrase differently than Cherry and Coleman, and with the use of the clarinets the Ornette up-dates are made fresh. De Joode, Moore and Boeren go back about fifteen years, and Bennink, of course, has been in flow at least as long as the Amstel River. So the group has mileage, its sound worn in beautifully by friendship and shared aspirations. "Joy Of A Toy" tackles some brisk, challenging music, each player given space to shine. It is the group-play that is significant. This swings, has lots of edge, celebrates Ornette without being any less original. An easy "yes" for this attractive performance.

Doug Lang

Jazziz October 1999

Dutch cornetist, composer and bandleader Eric Boeren has a serious Ornette Coleman Jones, for which we can all be thankful. Boeren has listened long-and-hard to the early, groundbreaking work of the iconoclast with the plastic saxophone, and it has seeped into his very bones in the best way possible. The obvious O.C. connections are hidden in plain sight: a piano-less quartet, group improvisations in open forms, and a repertoire that calls on some of Coleman's most characteristic pieces ("Peace", "Joy of a Toy", "Jayne", and "Free"). But Boeren's most impressive Ornette-like attribute is his ability to write a distinctive melody. "A Fuzzphony", "The Elevation Of Colin Evans", "For Twan", and "Written In Red" may tip their hat to Coleman's inventions, but each is a gem you find yourself eager to hear long after improvs are over. Were it only possible to ask half that rate of success from the majority of recordings that call on free jazz as their ground base. For all their adherence to the Coleman way, the quartet does have a sound of its own. How could it not with two of Dutch jazz's most individual players - saxophonist and clarinetist Michael Moore and drummer Han Bennink - in the ranks? (Boeren and bassist Wilbert de Joode are no slouches either, for that matter). As lyrical as they are intuitive (hear Boeren and Moore's graceful polyphonic solos and the rhythm section's on-their-toes responsiveness), the 4tet is a band that pays tribute to a master by finding a voice of its own. (Available through NorthCountry: Cadence Building, Redwood, NY 13679)

Steve Futterman

Cuaderno de Jazz, September/October 1999

Como aficionado a la música que se considera uno, no se puede aspirar a más de lo que ofrece la música contenida en este disco: músicos fuertes y delicados, equilibrio entre la forma, una mera circunstancia, y el fondo, que podríamos reducir a la vieja máxima Ellingtoniana "It don't mean a thing...", mientras navegamos las aguas procelosas del gran Ornette, pues de esto se trata, de reactualizar la música de Ornette Coleman, primer período Atlantic, con su grupo incluyente de Don Cherry, Charlie Haden y Billy Higgins o Eddie Blackwell. Boeren debutó a los 16 años en una banda de metales y tras pasar por la trompeta, el eufonio y la tuba, cambió a la corneta, al tiempo que empezaba su love story con la música improvisada. Miembro del Amsterdams Creatief Ensemble en 1982, se une a Michael Moore y su grupo Available Jelly, posteriormente al M.O.B. de Sean Bergin. En 1995 organiza Confronting the Music of Ornette Coleman y reincide con Ornette goes Dutch y el eminente disco Cross Breeding. Boeren es, en efecto, un apasionado de la música de Coleman que usa como punto de partida para avanzar dejando bien relevante el potencial armónico, rítmico y melódico de su música. La levedad hecha swing. En esta oportunidad incluye en el repertorio piezas propias, como un meditativo y parsimonioso For Twan, Written In Red, TTZ o A Fuzzphony, pieza grabada en vivo en 1997, que se conjugan perfectamente con el neoclásico libro Ornettiano: la feminidad embriagadora de Jayne, la reconstrucción de Embraceable You, más Ornettiana que Gershwiniana. Los otros tres cuartos del grupo brillan con un aliento común: Moore ofrece contrapunto melódico en sus intervenciones, Bennink maximaliza el más leve gesto de sus muñecas maestras, De Joode está profundo y constante. Un gran disco tan fácil de describir con palabras como lo es encadenar al viento. Sobresaliente.

E. Fuente

"...this disc offers all you could wish for: a nice ballance between strong and delicat music, which is quite an effort and one could resume with the old saying "it don't mean a thing....".....it does swing....(the originals) blend in perfectly with Ornette's book of neoclassics...a great disc as easy to describe as it is to catch the wind....."

Jazz Live nr 124, september 1999

Nach "Cross Breeding" (siehe JL 117) legt nun wieder eine CD vor, auf der er sich mit Werk Ornette Colemans auseinandersetzt. Schon auf Grund der Besetzung und der Tatsache, dass es sich bei dem Quartett, das "Joy Of A Toy" eingespielt hat um eine "Workingband" handelt, kann man sagen, dass Boeren der Ornettschen Musik, und hier besonders jener, die uns das "klassischen Coleman Quartet" vererbte, noch näher kommt. Die Kompositionen Colemans erhalten durch das Boeren 4tet jede Menge neue Facetten, (in der Besprechung von "Cross Breeding" schrieb ich von einer "Europäisierung") doch bleibt die Grundstruktur im Großen und Ganzen erhalten. Zum Teil werden sie mit Boerens eigenen Stücken verwoben und dies gelingt dermaßen gut, dass es oft schwierig ist, zu erkennen, welcher Teil nun von Coleman stammt und welcher von Boeren. Ich möchte das als Kompliment für den holländischen Kornettisten und Komponisten gewertet haben, denn die Annäherung an Coleman gelingt ohne epigonenhafte Nachäffung, ohne Aufgabe der eigenen musikalischen Persönlichkeit. Als Verbeugung vor dem Meister soll, ja muss diese CD aber gesehen werden.

Pepsch

"...they mix Boeren's compositions with Ornette's and they do it so well that it is often hard to tell what comes from Coleman and what from Boeren. I say this as a big compliment for the dutch cornetist and composer. They come close to the original without copiing it, without giving up on their own musical personalities...."

Trouw 02-09-1999

Hoewel de groep niet meer BOEREN! heet, maar simpelweg Eric Boeren 4tet, zijn noch de bezetting veranderd, noch de muzikale accenten. Boeren is een fan van Ornette Coleman, met name van diens melodiegevoel en de manier waarop hij zich in elke situatie volkomen vrij opstelt van muzikale beperkingen. Die liefde bleek eerder uit de Boeren cd "Cross Breeding". Op "Joy Of A Toy" vervolgt het Eric Boeren 4tet die koers. Het frappante is dat er weinig verschil is tussen vertolkingen van echt Coleman-nummers en eigen stukken. En toch zijn ze onmiskenbaar anders! Die composities van de Amerikaanse jazzpionier van freejazz en harmolodics vertolkt het kwartet op geheel eigen wijze, maar wel in Colemans geest. De nummers van Boeren (en de enig standard: Gershwin's "Embraceable You") hebben alles te maken met Colemans opvattingen, maar zijn tegelijk typisch Nederlands. Oftewel echte Boerenmuziek. De opname van Gershwin's "Embraceable You" blijkt geen vergissing, maar in de versie van het 4tet een fraaie aanvulling op de Coleman-teneur. Cornettist Boeren, Michael Moore op altsax en klarinetten, bassist Wilbert de Joode en slagwerker Han Bennink laten zich op dit en op alle andere stukken van hun beste kant kennen.

Kees Polling

"...Boeren's compositions are very related to Ornette's, but in the same time, they are very Dutch. Real Boeren-music. Gershwin's "Embraceable You" fits perfectly in this repertoire. Cornet player Eric Boeren, altoist/clarinetist Michael Moore, bassist Wilbert de Joode and drummer Han Bennink really show what they can do on this piece. Actually they do that on all the other pieces just the same."

Jazz Nu september 1999

Net als op zijn vorige cd Cross Breeding duikt Eric Boeren in de muziek van Ornette Coleman, al was hij op die cd met grotere bezettingen in de weer. Cross Breeding volgde in de voetsporen van Colemans dubbelkwartet op het baanbrekende album "Free Jazz". Met 4tet richt Boeren zijn aandacht op Colemans klassieke kwartet met trompettist Don Cherry, bassist Charlie Haden en Billy Higgins of Ed Blackwell achter de drums. Colemans stukken uit die tijd worden afgewisseld met composities van Boeren zelf, die, zoals de door Boeren (in het Engels) geschreven hoestekst "very Ornetty" klinken. Toch horen we hier geen "soundmixorkestje". Want Boeren is geen Cherry en Moore al helemaal geen Coleman, maar een rietblazer van volstrekt eigen signatuur. Zeker als hij zijn klarinet op Colemans stukken loslaat ontstaat er een bijzondere lyriek die we in de toch lang niet misse originelen nooit hebben gehoord. Maar de vrijheid van Colemans muziek ligt wel degelijk vanuit elke hoek op de loer. Dat de Joode en Bennink voor dit soort muziek een ideale ritmesectie vormen mag geen geheim heten. Een passend en prachtig eerbetoon aan een belangrijk muzikant.

Jacob Haagsma

"...a heart-felt and beautiful ode for such an important musician".

NRC-Handelsblad 25-08-1999

Cornettist Eric Boeren heeft zijn bewondering voor de Amerikaanse saxofonist Ornette Coleman nooit onder stoelen of banken gestoken. Zijn elfkoppige band Go Dutch with Ornette en het kwartet BOEREN! richtte hij zelfs speciaal op om de muziek van de uitvinder van 'harmolodics' en naamgever van de 'free jazz' uit te dragen naar een breder publiek. Met de laatst genoemde groep, die ondertussen is omgedoopt tot het iets minder plastisch klinkende Eric Boeren 4tet, maakte Boeren begin dit jaar de cd "Joy Of A Toy" waarop zes Coleman-nummers gecombineerd worden met zes eigen composities en een ballade van George en Ira Gershwin. Ondanks Boerens obsessie voor Colemans muziek blijft zijn kwartet niet steken in blinde kopieërzucht. Integendeel. De vertolking van klassiekers als "Free", "Joy Of A Toy" en "Peace" klinkt eigentijds. en eigen. Dit is ongetwijfeld het resultaat van de jarenlange bestudering van het materiaal waar de bandleider gewag van maakt op de cd-hoes. Boerens inzicht in de essentie van Colemans muziek blijkt ook uit zijn eigen werk. Dat klinkt namelijk als Coleman maar is onmiskenbaar Boeren. Boerens doorwrochte structuren en de losjes met elkaar verweven solo's, die typerend zijn voor Colemans composities, sluiten zeer goed aan op elkaar maar fuseren niet tot een homogeen geheel. De verbindende factor tussen Boeren en zijn idool is dan ook niet zozeer gelegen in de keuze van de noeten als in de geest waarin ze gespeeld worden.

Edo Dijksterhuis

"...the quartet doesn't fall in the trap of blind copying. Their renditions of Coleman classics like "Peace", "Free" and "Joy Of A Toy" are really their own and of this day....Boeren's insight in Coleman's music is also featured in his own writing, very much his own writing: complex structures giving way to loosely knit improvisations....the binding factor between Boeren and his idol are in the spirit with which this music is tackled".

---

de Volkskrant 23-07-1999

Net als op zijn vorige cd "Cross Breeding" speelt de groep van cornettist Eric Boeren op "Joy Of A Toy" stukken die Ornette Coleman schreef voor zijn klassieke kwartet, aangevuld met verwant eigen werk van de leider. Voor alle composities geldt dat ze met grote sprongen over de ladders op en neer schieten en dat de noeten al even springerig over de maten verdeeld zijn. Op basis van die lastige, bijna onder de handen wegekronkelende thema's bouwt de groep gezamenlijk gezamenlijk en spontaan solo's en arrangementen op, waarbij niemand terug kan vallen op clichés en vertrouwde licks omdat er voortdurend betekenisvol gerefereerd wordt aan de kern van het stuk en aan de ritmen en melodieën die de andere spelen. Een spannende manier van improviseren, op het scherp van de snede, want de vier onderdelen van de muziek kunnen bij een verkeerde beslissing alle kanten opvliegen. Dat dit niet gebeurt komt doordat Boeren, rietblazer Michael Moore, bassist Wilbert de Joode en slagwerker Han Bennink elkaar en het materiaal door en door kennen en elkaars ego's in balans houden. Hoewel de weergave van de thema's herinneringen oproept aan Coleman en zijn trompettist Don Cherry, is dit kwartet in de doorwerking helemaal zichzelf. Er is geen sprake van een kopie, maar van voortbouwen op een verwantschap. Dat geldt ook voor de sfeer: net als bij Coleman is die opgewekt en gedreven door de opwindende van het avontuur.

Frank van Herk

"...a exciting way of improvising, razor-blade sharp, because all four components of the music can start to live their own lives with one wrong decision. This doesn't happen because Boeren, Moore, de Joode and Bennink know each other and the material very very well and are able to keep each others ego's in ballance. Although the way they play the heads reminds one of classic Ornette Coleman quartet, teh way they tread the material is very much their own. No copy of the original, but building furthet, using simmilar elemants. Like teh atmosphere they produce; as with Ornette, this is happy and thriven by the excitement of the adventure."

Nieuwsblad van het Noorden 25-01-1999

Opnametechnicus Dick Lucas heeft drummer Han Bennink in de volle breedte van het stereobeeld gelegd. Een bekken links, een bekken rechts en daartussen de potten en pannen. Dat is eigenlijk niets voor Lucas, zoiets kunstmatig, maar het is wel de manier om Bennink te etaleren. Ook om andere reden valt er trouwens iets voor te zeggen: Bennink blijkt de vaste man in Boerens kwartet geworden te zijn. Na "Cross Breeding", waarop Eric Boeren verslag deed van zijn Ornette Coleman-project in diverse bezettingen, ligt bij onderhavige cd het accent meer op de eigen muziek, de eigen aanpak, ook al komt nog veel van het materiaal nog steeds van Ornette. Is Benninks Zutty Singleton-groove al behoorlijk van Ornette weg, de

inbreng van bassist Wilbert de Joode, saxofonist/klarinetist Michael Moore en Boeren zelf weegt er ook behoorlijk in. Het resultaat is een hybride vorm vol verwijzingen naar links en rechts. En natuurlijk is daar Eric Boerens karakteristieke cornet-toontje: even zeldzaam als beminnelijk.

Renze de Vries

"..."Joy Of A Toy" accentuates more Boerens own music, his own approach...Benninks zutty Singleton-groove is far away from Ornettes drummers, so are de Joode's, Moore's and Boeren's input. This results in a hybrid form pointing at left and right, and of course there is Eric Boeren's characteristic cornet-tone: lovely and rare."